

Turris ubi patula furus via restat et omnis
 Rusticus ingrediens res rapit atq; loca
 Turris ubi vires succumbunt debilitati
 Turris ubi virtus non vivit vlla viros
 Turris in auxilium spirans custode remoto
 Et sine consilio sola relicta sibi
 Turris in obprobrium patriciarum sanguine feda
 Turris meretricum fama remota volat
 Turris ubi rupta spelunca fuit leopardi
 Ipsaq; compulsus ut pius agnus abie
 Turris ubi pressit ut regula feda coronam
 Quo cecidit fragili sub pede forte caput
 Turris non thuris olesata salute set egri
 Lugens non ludens redm queq; ferens
 Turris sumpta linguis subtilioris ad instar
 Turris ut est natus Tharsis in ore maris
 Sic patitur pressa sicut sub gurgite muris
 Adesta qua morum parte parate vitam
 Ausp; doler set non ut ego sum talis amari
 Spectat ad interitum inuisa Cilla meum
 Hec mi sompnifero vigilans quasi lumine signa
 Vidi quo tunc dampna futura rei
 Numquam qd ego sum talia ferre putabam
 Ferritus in sompnis et tumefactis oram
 Ductus in nubibus dixi qui sepe periculis
 Quis michi nave mea tuus equos erit
 Sic ego concussus Euros cepheosq; timebam
 Et gelidum boream precipitemq; trochum
 Quatuor hi venti partes p quatuor orbis
 fflant nec obesse suis flantibus vlla queunt
 Trostra per adversas agitur fortuna procellas
 Sorte nec vlla mea tristior esse potest
 Talia fugebam misero michi fata parari
 Damno qd meo rebat adesse malum
 Sic mecum medians tacto sub iuramine dixi
 Hec modo que patos propria culpa tulit
 Non latuit quicquid asparum cordis in auro
 Cum magis ad mentem fugula facta refert
 Cor michi commemorat scelus commissum meo
 Ut magis exant coris iungo preces
 Non fuit ex sanctis quem non mea lingua potest
 Dum maris interitum preum signa parat
 Decensam summi proci misericere paratis
 Item cum lacrimis sic mea verba dedi
Quoniam o generis humani xpe redemptor
 Est sine quo melius nil vel in orbe homi
 Divitum tuo sunt omnia condita verbo
 Universisq; factum cuncta creata parent

Quis tuo verbo celi formantur et omnem
Spiritus orantium fecerit inde tuus
Per te sunt et auge certus quosq; terminis illis
Est per te pisces et maris omne genus
Aera cum genere volucrum sermone creasti
Quatuor et vento partibus omni Sabas
Onnipotensq; tuo fuissest munime terram
Sicut quam stabilem proutus ordo tuus
Cunctiq; terrigena vivunt animalia p te
Subiq; tua lege reptile quodq; mouet
Sicut pinguis tui tandem fuit et rationis
Faciis homo qd opus sit super omne tuum
Am precepta tua veteri serpente subanis
Dixerit et vomit mors sibi morsus erat
Sed pietate tibi qd cum de morte resumas
Virgins ex carne tu caro facias eras
Sicq; patens usq; generis de carnis amore
Efficaris nobis gratior vnde fores
Ut te credo deum sic esse memini patrem
Maus ego pater tu mea facta rege
Ut de morte carnis te non pudet esse cruentum
Sic uti ppe meis tempore patre malis
Qui paulum pelago Petrum de carcere Iouam
Cripis a pisces ventre memento mei
Vdest absesse deus in se sperantibus oculos
Vistat elisos erigit auge opem
Vocam redeo misere precor miserenti
Campus adest miseros te refouere docet
Pauce precor fulmenq; tui tua tela recondi
Que michi nunc misero tristia tanta parant
O au fundo precor te deprecor intret in aures
hec mea summas vox lacrimosa tuas
Iam prope depositus sum mundo frigidus eger
Seruatus p te si modo seruet ego
O superi fractis diu succurrite reuis
Et date mansuagio licentia tanta meo
Que genus humanu curauit origine xpi
interiam cure prebeat illa mee
Te precor aline deus sit de illa michi meditari
Que peperit florem flore indigente suo
Cur mala que pias: nullo michi tempore soluis
Eae simul morantur respice plangi mouet
Cum unguis in precibus pstratus punit dampna
Sperans cum spes saluus egens
Iupens en subire vult et conuassit ad vnum
Sancem quam esse deuote tra prope
Vn tamen alium precam stabunda vobisq; ead
Vbitur nec ea fit tanta vna

Semper in incerto fuimus quis fata pararem
Idec spes pro nobis nec timor equis adest
amans ille perit subitis qui merguntur undis
Qui sum qui tuncis brachia mitti agens
Absq; quere tamen rogat omnis veniq; simplex

Leu fuit sibi visionem sompni te quadam voce diuina in
excessu clamante et quomodo teus placatus tandem precibus
tempestates sedauit et quomodo quasi in holocaustis pro rebus
occisus fuit ille Graeculus id est Walterus furax Capitanus.

Amauerunt in excessu lacrimae genitusq; frequentes
Non veniam casti preteriere dei
Natumen ipse maris repleuit qui deus erat

Ut mihi pacificet tunc holocausta petat
Non valent precari compta p' hec deus audit
amans et bene amant ipse precam

Cum magis ergo furit tuncis maris aucta procella
Et magis in mortem visa pericla parent

Unus erat timor Guillimus quem probantis
Spiritus in mente coris ad alta mouet
Iste tenens gladium quo graeculus ille superbus

Corruit ex et eo pacificauit opus
Vna peribat aures quo nulla mille rediunt
Et furibunda deus obstruit ora maris

Sic licet hoc tuncis tunc nauis post scelus actum
Auduit infelix arma coacta dolos
Graeculus en mortuus sic non mouit' indita

Quos prius ex iostro scit ad arma suo
Qui ferit ex gladio perit gladiator in illo
Et magis infelix imbuet aucto opus

In scelus addendum scelus est in funera furus
Sic licet equos quos tulit ante malum
Ausp' leues abut monentis spiritus auras

Si petat inferius aucta sit ipse deus
Sic quia iustitiam transiit' p' unguine monstrum
Aucta decepta vera colons erant

Cum magis est quocumq; superi voluere partem
Desunt a furis suis maledicta suis
Forsitan illa dies erroris summa fuisset

Si deus in tali morte negasset opus
O michi quantum tulit tuncis solam vitam
Abrepta qui tuncis foris ad alta leuit

O benedicta manus tam sufficiens holocaustum
Que dea vnde maris vicia procella flet
Nam deus ut voluit plus cum furit equos vicia

Grata superueniens hora saluus adest
At deus ipse suam pro tempore distulit vitam
Vocis ab excessu promisit ista sonus

Cap.
VII.

um in
regibus
de hoc
muenus.

Deus e medio diuina voce relanui
Tunc erat et uosus auribus ista refert
Sunt ad huc modicum restat michi tempus et ecce
diffuso iudicium cum pietate meum
Nulla per hoc uersum patiens restrinxit hiatum
Quos prius exhausit protinus illa uenit
Sicut iubente Deo manus quam sensu uoligo
Sedebat erigitur equos alta tenens
Sic prius austerus stat sub moderamine motus
Tantus celesti uenit ab ore vigor
Et iam deficiens sic ad sua uerba uenit
De solis uisus uena reuue meo
Conclamant uante surgunt parit propantq
Quilibet officium fortissime suum
Sic inter medium uice motusq reformant
Cursum quo breuiter tuus ne putant
Surgunt ueli que tunc tamen integra mansit
Extollunt partem ducit ut ipsa ritem
Tanta fit ingluues et aquar fluxus habundans
Vix q seratis terra resumpsit aquas
Sed uane qui pedibus calcant in orbe miseris
Horrida conuolens tempora letia redit
Equora construxit celisq foramina clausit
Et minus uentis cedere iussit aquas
Nebula deiecit nubis aquilone remous
Nec fragor ulterius uoce uolante fuit
Quous ardet aquas iubet ut sit finitum illis
Ite maris infirmitat plus terat ira ritem
Tunc celo terras ostendit et ethera terras
Et pelagi furas pestant ipse feras
Tunc loca conuolunt quia recrescentibus uicis
Vix redit atq probis fit reuoluta salus
Rusta repugnans fugiebant munera celo
Fulsi et optata clarior illa dies
Orbitis lux radeis solium patefecerat orbem
Cessit et anterior sors tenebrosa uallid
Sic mare latus habet plenos caput alienus amplex
Legibus atq uoue tunc patere uie
Sic deus ut uoluit cum sit moderatior uicta
Tentae uixta uolubilitate uictus
Quous tunc xpm laudant qd ab ore procelle
Non sunt extimatis sed reparant eos
Tunc ego desoleis genibus ser ad ethera palmas
Causis sic diu gloria xpe tibi
hoc uentis gelida formidantia frena resolu
Tentaeq uoue spes michi misceat iter
Sunt uare platum dum uentus amictor effec
Spes redit et uantis cordi subacta leuat

Vurbus ergo suis pulueris sibi unita resumptis
Reuolat ut portum pacis adire queat

Et hanc motu sonant iubet hanc nauis ventis

Subsp noue sortis spe noua vela duri

Hic loquitur ad huc de manu visa in sompnis id est de mente sua adhuc
turbata ut si ipse mentaliter sompniando quasi per nauem hanc ventis sine
subiaculo agitata omnes presens inibi per pace mentis scrutanda inuestigat
set et tandem in presens veritate maioris ubi raro par est dicit se applicasse
dicit eam qualiter vbi in sompnis sibi inuenit id ipse quibus scriberet ea que
de mundo in illo scrutando vidisset et audisset et ita finiat sompnum ..

Causa hanc oculos sompnus quo sompnus inuenit

semper pretendunt que loca tunc petit

Hec timor ambigue poterat cito cedere menti

Qui prius ad portum salua venire queat

Deficiunt remi iam ventis vrbis fracti

de vbi fors duxit nauis habebat iter

litorea pacifica scrutans temptabat in omem

partem nec poterat pacis habere locum

Turbo set equoreis hanc tandem prosolar vrbis

Expulit in portum quo fuit omne malum

Sic Cillam fugiens nimis est nec lesa pulis

Dum Cilla grauior Insula cepit eam

Insula lata quidem fuit hec vallata vrbis

que maris Oceanum cuncta reuertit aquis

ad portum veniens de manu conuato litis

gressus perat turbas unquam michi

pluris in occursum iam reuertat ex quibus vrbis

pre reliquis dignum conuigat esse vrbis

quo quecumque sit Insula qualis et vrbis

namis adest populis quis sit et inde motus

Ecce senex ille portum qui stabat in illo

Reverit ipa motu horrida verba sonis

Oculis hec dia nuper solet Insula brati

Quam sibi occupatus ipa diuina habet

hunc enim terre gens hec est nichola vrbis

hunc amore pual fiffom plura tenet

nam quia gens vrbis hec est de gentibus orti

errores varie conditionis habet

egregie forme sunt hu set condicione

Ecce lupis seu plus feritatis habent

non metunt leges sternunt sub vrbis equum

Quam pugna vrbis sub ense cecunt

legibus multa fraudes stellas vrbis furces

plurimas pestifera plebs noauentia parit

que gestant homines terre de parabus hunc

deuota sunt ipa turbationi vrbis

hec hunc est illa vrbis de germanie vrbis

Quam armet et cedes bellis semper habent

Cap.
ff.

Tristia deformes paruat absinthia campi
Terrarum de fructu qui sit auara docet
Non magis esse probos ad suum solis ab omni
Estimo si populi iuratus esset amor
Pulsibus autem que singula displicerit
Non michi corda dolor iam renouatus agit
Sulcus ipse michi munus nunc quando putabam
Fortune species obstat acerba mee
Cum vides qui sunt mea fata renuncia frango:
Sperare leuis magno vita timore silet
Sic ego fortune telis confixus iniquis
Deiore concipio nil nisi triste meo
Amgeram potui potui terrebar ab ipso
Ollis habet infesta terra tumoris aqua
Sic magis in terris dubus iactatus et viciis
Aestio quo possim tutus habere fugam
Sic simul infidus hominum pelagi q̄ labore
Et faciunt geminos viciis et viciis metus
Cur ego tot gladios fugi roacensq̄ inuicta
Obiit infelix nulla procella caput
Iam mea spes perit tali sum fore mea potui
Est vbi nulla quies super habere moram
Fugerat ore color uncaes subdixerat arcus
Sumebant unum ora subacta abos
Vix leui rephus gentales vibrantur ariste
Frigida populceas ut quatit dura comas
Vixere cum volui tremulus magis ipse macebam
Et dolor in corde parturientis erat
Sic ego dumque quereu scarme mea verba sequit̄
Dax meus oculis terra recepit aquam
Viderit ista deus qui nunc mea pectora versat
Vestio quis terris meus mea malus agit
Sic terum corde nouiter spasiuatus ab iustia
In terram vadi mortis ad iustar ego
Eandem amiq̄ leuans oculos et corpus ab vno
Crepi vbi post et vtrumq̄ lauis
Ede nichil penitus fuerit velle vmbra set oculis
Curbat̄ nauis abest solus et ipse fui
Cum me pendi solium magis vnde dolerem
Fuit contristatus spiritus atq̄ meus
Ipa michi subito vox celica quam prius ipse
Audieram verbi more sequentis ait
Quid tibi tristitia confert si dampna per orbem
Curantibus mare te cuiusque liquet
Iuno tibi peccans modo prouideas quid distans
Impulsa te cepit par vbi raris manet
Et nimis exire docet mundanos ferre labores
Munera nam mundus nulla quies habet

Adhuc
sine
delegat
placuisse
ca que
mum ..

Si tibi guerra foris patet tamen interiori
 Pace uiuante deo te pacenter habe
 Sum fueri uaurit currenti cede fluxu
 Difficiles arctus imperis omnis habet
 Iustus luctari referant tui carbasia uenti
 Vix uident fluxus sic tibi renuis est
 Sive die luctatur humus seu frigida lucent
 Sidera prospiciens que freta uentus agit
 Tempora sicut erunt sic te aramspice nulla
 Sunt nisi pre manubi secula uisa atpe
 Iustit in humanis diuina potuua rebus
 Et certam presens uix habet hora fidem
 Semper agas tuurus et que tibi letu uident
 Dum loquens fieri uisita posse pures
 Qui silet est firmis loquitur qui plura repente
 Probra stas fieri postulat ipe sibi
 Oan corpus aliur corpus quoy palst' illis
 Excessusq' tu campna laboris habent
 Gaudet se motico natura set illis subuidans
 Quor' minus est hominem semper egere facit
 Et tamen aduoues tibi cum deit oia tempus
 Quoque in hoc sompno uisus et auris heit
 Frabere festines nam sompna sepe futuram
 Iudicium reddunt uocis et ecce somus
 Simplicius lus datus non est auditus et illo
 Contigit ut gallus tempore more suo
 Tuas in amora cantum uedit uide remoto
 Singlans sompno sic stupefactus erant
 Vix ego is potui cognoscere si fuit extra
 Corpus quos uidi seu qd' abutius erit
 Remic quia set uigilo uiuens terrote remoto
 Est mea cum domus spes magis dicta meo
 Hic reddat uigilans gradas teo qui eum in sompno a pobi
 ra liberant ...

Cap.
 Pp.

Quoniam aspiciens oculis uigilantibus orbem
 Quibus repulsa conuulsisse diem
 Derapiens furas veteri de lege repressas
 Et nomia quos fractum ser reparasset iter
 Illudque mei tunc palpans corporis artus
 Erulans humeros sustinuisse caput
 Creuit antea uentis et fugit imperis ire
 Et reuoluitur eo tempore uiri uiri
 Tunc prius ad dominum uotis nouitate reuocans
 Cantem celsatione hunc honore dei
 Non tamen ad plenu fiteor mea coram redisse
 Qui mala tui subito tanta p' ante ruli
 Qui semel est latus fallaci p'is ab hunc
 Sepe putat reliquis arma subesse abis

Tundite pedes funderite flatus plangite fimus
 Fumus inaudita mors perhibetur ita
 Vix salve solet mutulati causa colubri
 Palpitat et moritur qui solet esse caput
 mors etiam sacris fuit heu furiosior aris
 Et minor a peccate presulis extat honor
 Venturi memores estoteq; temporis huius
 Castus inauditus instruat omne solium
 Exemplo caueant qui spiritualia seruant
 rze simul officium det sibi terra suum
 Que Cassandra solet preterire more prophete
 Evemunt verbi pondere velle gram
 Nec manus alium dei mala punitendo suabat
 Que tamen inde fuit causa per ipse deus
 Insolita civiti tali de morte stupebant
 Falsum quod raris frangit amore dei
 Non beleno potuit Pyrrhus succurrere Regis
 Impora set eo tempore iura silent
 Rex tamen ut scuit qd sic fuit ordine rerum
 Plangit et hinc doluit cordis amore sui
 Rex doluit factum nec habet quo frangere finem
 Iura nec ecclesie debita ferre sive
 Ante sacras vidi prociata calcaverna postes
 rde locus est in quo desunt esse nephas
 Sic trahat vltimus solum visionem sompnum de diuisa psecutione
 et occasione quas in dicta civitate quodammodo absq; vlla protunc
 defensione furie supradite proditor facebant et qualiter humisius
 di fuma vicinas pterruit civitates

Quia magis celebres fuerunt hoc tempore aues
 Sicut oues mors procubere iuram
 Corpora missa neca nullo de more feruntur
 summo iacent parulis vtriusq; ipsa vna
 Et qd nulla vix rabies monumenta manerent
 mota membratum corpora sassa terit
 Corpora cesorum iuris suspensa reponunt
 Vritaq; hitorum more sepulta negant
 Horrida plaga fuit cum sanguine terra undestat
 ffons vbiq; tuncet sanguinente rubet
 mors fuit in fontibus mors pulsit ac ostia iuris
 Vnere sine mori iusticiis ipse iubet
 Antiquus erat forte manibus succumbit cor
 Verbs que summa fuit ecce repressa ruit
 Curibus enersis iuventa cibum vastant
 Quia diripiunt que meliora sciunt
 Et nouus ergo color fit plangit huius invidet
 Deunt a cultu regis inque homo
 annos per centum veteres quos dixerat etas
 flebant de casu quem dedit vna dies

.p.
 .p.
 .p.

Plus qui pias aquam rabies cupit ipsa crucem
Plus in auxilium nec misere iuuat
Pro tanto genitor si verba precantia dixit
Corruit et verbo restus uterque simul
Si veniam peteres fleres et ad hoc miris videris
Non tamen hec lacrimae poterant vobis habere
Tunc magis induritis adestat vulgus in iras
Ut recitat pietas nil saluere precor
Consumptis precibus furiosus violentior erant
Rusticus et pennis quos vallet ipse facit
Sic nec aper media filia tam senus in ira
ffulmineo rapido conuolat ore omnes
Quin citius verbo furus quod dixeris vno
Fuisse lesam in caput arma tuum
Confusum tanto subite terrore ruit
Vir genis ingenium sit penus esse suum
Diffugit ingenium vagat et nec membris verbis
Aut nemorum latebris fert loca nuda sacis
Nulle domos adit sortem reperendo salutis
Fecit ponit nullo ferre quera loca
Tunc huc nunc illuc quasi meo iudicio aquose
Se mouet ingenium fit neque firmum salus
Vir cubat in puteis latebris magis optat querni
Qui periturus erat dum fatidat quere
A filius filius set ab aruis arma tunc sunt
Verba et ab urbe locus nescit habere loca
Qui subito positus appgit sanguine mensis
Ille furor cuius horruit acta deus
Perspexit sanguineis unguibus guttas
Ad hoc locus aut thalamus est loca salua viris
Tunc nisi sub ceuato res aut sup ethera nulla
Salua potest fieri proprietate loca
Aduenit precia fuit quam rusticus molochi mortis
atrosibus exagitantibus cunctis in ore terit
A solo in sponsa mortis alim viderit cunctem
Quo caderet sponsus nec fuit ipse reus
Occupat amplecti lacrimas per oscula sicut
A pariter celi summa petimus aut
Occupant lacrimas spem per colla capilli
Orbitis singultu conuulsa sonant
Sic unguis orbibus qui sepe rigare iuuat
Fremens vidi corde dolente genas
Sepe manus stringi dirumpere sepeq; amicos
Vngues et propriam dilanare cutem
Qui tamen est omnis auctor feruntis ob ipos
Daudem fert lacrimas et unguis auget eos
atrositatem sic hominum calido de sanguine gaudent
Ad nihil impietas de pietate sicut

Serferat ambiguitas huius vaga fama per verbes
Humoris fontium vixit: firma mouet
Suentur arant ventatur publica cades
Hec de fontium quo cedit ipse sapit
Sic magis eorum viros perterritus impus ensis
Cuius non redimunt aurea dona manu
Viget amara stans que torrens viscera terquet
Suum tunc: exsternit peccatis amara viti
Iuniorum virum ponit quem nullus ab ante
Vincere tunc vicit de grauitate pauor
Vnber et ipse arbor rubefacitque sanguine tellus
Tunc magis audacia interiora mouet
Sic tamen ut cunct morbum se nulli modest
Hec sibi pre manibus quis preparat opem
Aurissum nullus rebus prestabat amaris
Tante stam reputat quisque tenere uecem
Et iuniora iuniora peruenit nec temporis obstat
Sic se patientis sustulit omne malum
Nulla potuitis erit hominis tunc salua potestas
Deprimunt nimio suum causa maligna opunt
Tunc sua cum domus hominis funesta videtur
Hec fuit a motis vltare certus homo
In nimio tunc estatus sanguine astitos
Suum sua viralis iusticia arant gerit
Pueris nec pueris vult impus aut mulieri
Vastat ammor: res loca iura forum
Vento potest veniam sub ea feritate mereri
Impetis illorum terrunt omne solium
Quibus enim vultis furis tunc turba fauebat
Hec fuit ingenium vultis ut obstat eis
Non fuit in toto gladius vel lancea regno
Austis in manibus quo tuerentur opus
Suum furor exarsit dum iusticia turba tunc est
Austis ut ambiguitas fit magis inde pius
Austis cessit pacatusque locum dedit ut
Suum terit improbitas que probitatis erant
Decipat en talis loca cordis iuris et erant
Hec medicus morbo quis reputant opem
Sic nos nobisuum stantem vel lancea quoniam
Obstat unde vultis fortificetur bene
Cassus iusticia cessit nec cordis agresti
Austis iusticia debita iura tenet
Pacata nulla stant medicina ferre furor
Sic fuit ebrietas iunior: ad omne solus
Hec malis corripere qui vellent nec peruenit
In lacrimis animi signum dedit sui
Austis suas lacrimas alio de corde petitis
Sicut et finem spectat adesse suum

10
Iunna que fuerat prius arida letam riuu
Erumpunt lacrimis mare fluentis aque
Quam prius ex nullo casu deflere solent
Ut flecterent oculos erudiere suos
Flectat animus flectaturq; soror flectanturq; gemelli
Que videntur oculi nil nisi tristes ferunt
Sed fuit heu ve ve sunt peccata omnia luctus
Quonia possiam plena timoris erant
Quibus habens lacrimas quis me manet credidit
Vestitus ad manus que sibi sero feret
Flet precor inquit opem utroq; metere timori
Et rariq; soror abeat o deus omnis ait
Iusticia ingenius fuit magna potentia nobis
Dixerat et vester ammodo cesset honor
O genus mortuum gelide fontemque metus
Cui variata tibi soror venit ista mali
Est in thesauro abscondita causa superius
Eur ruit ingenios tanta procella viros
Pax perit atq; quies animalia manq; puella
Incepit cedere bella trementia ferunt
Que fuerant prede imper sibi querere prede
Vixi set preda nulla resistit eis
Vidi nam canibus immos agitare leonem
Vixi loca tuta sibi tunc leopardis habet
Aspera grex ovium pastor omnia tendunt
Cordis et effuso sanguine tuta mutant
Et ostpositaq; fide xpi furientibus illis
Caelestium reputant atq; superius deum
Perfisi stulticia tunc temporis omne regunt
Quos natura sibi vel deus ipse perit
Deum timet ipa deum neq; mundi iura veret
Set statuit licium criminis omne malum
Ordine retrogrado sic quilibet ordo recessit
Vixi stans ipse sapit quis sit habere statum
A rumentis spiculis tribulis vastant et ipso
Fardis supererent et vicant agros
Locis capitur pastor rapitur locus exsolatur
Et qui amata videri scilicet oculi sunt
Tunc pro peccatis populi fit peccata beatus
Quoniaq; sacra furor esse neplanda putat
Semonibi homines subia culpis uenerunt
Tunc quia non hominem nec numero deum
Murmurant ex more plebs in pba digna dolore
Murmur et in populo iurgia multa moriet
Iura sacerdotum presumentes et honores
Tollentes iram commuere dei
Fulgurat interius dolor huius turbine pestis
Intonant exterius horrida turba sonus

Conclamant furie respondet flebile tellus
Sicut quod in hoc fuerit tempore tanta malis
Fatae faces tunc nulla videtur in urbe
Compartitur vultus cordis amara sui
Nulla quies mentis sese nullumque munimen
Curat ut sanum tempus habere queat
Sic amens esse Venus Troie mittitur in iram
Laurus et ex plauti vultus ubique silet
In sacras rursus in sedibus est honor omnis
Versus et in nihilum quod fuit ante satis
Dea rigant flentis treant et formidine peccatis
Gaudea que fuerant deponit ipsa dolos
Aspicires alios flentes terraque incentes
Quos dolos alterius proprius atque volent
Et sua multoacens ad celum brachia tendunt
Si magis ex superis sit medicina malis
Qui bonus exerceat magis est bonitate reuorsus
Plautus erat celebris meror ubique nouus
Omnia petimus dicunt quia nullus in urbe
Anon status expectat quicquid honoris fiet
Qui de lege magis florabant tunc sapientes
Impositus gladius colla seculum eis
Quos magis et furie reputabant esse pitos
Vulneribus paribus corpora cesa ruunt
Sarrusa alba voluit tumidasque phorruunt aures
Nec sunt sapiens que sibi uera valent
Floruit omne pelus bonitas perit egras uera
Reuorsus regens non habet unde regit
Nec et plura ferre rabies que nullus ab ante
Viderat insolita fecit in urbe mala

Urbes non tam generaliter nullo pro omnem

Isti furor patriam subpeditantur humum

Hic plangit somni visione sompnum quasi in propria persona dolores illorum
qui in silibus et speluncas pro timore temporis illi habitando se numerant.

R Et ita cum vidi me furibus occupat horrore
Et quasi mortifera stat michi vita mea
Semper in interius precordia mortis iungo

Plangit et ut gladius viscera tota mouet
Iamque dies metibus remes contraxerat vultus

Iamque parit spatio vesper et ortus erat
Ter quater affligi sanctorum corpora terre

Vidi datam sibi mors michi signa mori
Aspiciens vultus aliorum cede midentes

Et propriam tamen morte reuorsus ego
Cruentisq; manibus orbem sine lumine uersis

Et decipiens dixi iam cadit orbis vira
Vestem cum regumque hominum rapuisset et arma

Et ipse nulla suis legibus equa forent

Ep.
Fin.

Hoc michi sollicita certissima causa timoris
Exiit et formis peior origo mee
Idam quam sic proceres vici succumbere ferus
Speres magis in fatis nulla saluti erat
Est michi rupta domus p' eos quos rupta gehenna
Auferat vt leges perderet ordo suas
Sic fugiens abij subite contagia cladio
Non ausus sese limen adire domus
Cumq' domum ppriam linqueus aliena p' arua
Transcurram feris salubus hospes eram
Morsus ego linguas a dextro sepe uidebar
Et reus absq' meo crimine sepe fui
Sic reus infelix ago absens et mea cum sit
Optima non velle causa tuente perit
Quid ferens lassos aduerso tramite passus
Quiescit tutam solis habere viam
Attamen ad tantam rabieum pedibus timor alas
Assidit et volucris in fugiendo fui
Sic vagus hic et ibi quo seors succubat cunctem
Tempora varia cum gramante loca
Pes vagat oq' silet oculus staret et dolet auris
Cor timet et rigide diriguere comae
Sicut aper quem turba cuncti arcuifera terret
Territus extrema rebat adire loca
Ha quociens certissim me mentitus habere
Hominu proposito que foret apta uide
Si qua parte michi magis expediens foret ire
Perstaret in media pes michi sepe via
Exatit omne deus michi tristi nulla tuebar
Rura nec in precas ferulis ortus erit
Mens agiturq' sui pugnat sententia meam
Quis locus ad vitam fert peccata meam
Vixq' michi exiens solo quasi vora momento
Inleses varians corbe vagante tuli
Si loca tanta forent loca tanta libenter adissem
Sed quo non potui corpore mente ferre
Cumq' domum volui quatundq' redire diebus
Vt me prepediat occupat hostis iter
Si progressus eram caperet ne nocte timedam
Sic michi de nullo tempore tempus erat
Hostis adest terra surgit de partuq' leua
Vicinoq' metu terret vtrunq' latas
Ha quociens furus vultu cessat sub vmbra
Murus ad extrema semper aperta fuit
Ha quociens filius latu vir ausus in antro
Desperans sero que michi mane daret
Ha quociens mentem pauor incute hec michi dicens
Quis fugis hic paruo tempore vnius eris

Ha quociens fuerat mea mens obliua quis esset
Sunt stans anteriora posteriora tenet
Serpens inq; die cum sol clarissimus esset
Ipsos oculos paucis venit abona meis
Sompnia me terrent veros unitam casus
Et vigilans sensus in mea sompna mei
Sic mea sompniis liquefiunt pectora curis
Sanguis appositus ut noua cera solet
Aut nisi restituar melioris vnaq; sompni
aspicio patere tota relicta mee
Concava vallis vbi fuerat nemorosa p vmbra
Et lepus obliquus sepe vntor erant
Durus ab arboribus spectabilis vntor campus
Tunc michi pro nullo tempore fidus erat
Silia vetus densa nulla violata securi
Fit magis ecclesius tunc michi tanta domus
Tunc labor insolitus sic me lassavit ut egros
Vix passus potui ferre vel hic vel ibi
Sic fugiente domos prius meus horruit antea
Dens ut effugiat sustinet ipa malum
Absq; supbia michi mbris sub tegumento
Copula cum folijs prebuit herba thorum
Si potui volui sub eodem conice conu
Nulla superficies tunc qua tunc fuit
Dens dies aliquot satius onerantq; remeferens
Ad strepitum fugi vna pericla cunctis
Silaute famem pellens myra quoy fructu herba
Corpus ego tibi nec manus vna mouet
Tura delecti menti fuerat lacrimasq; rigantes
In fundo stomachi sunt alimenta quasi
Tunc abne herba fuit tunc litis curvere stus
Imperus est castra tunc qua nulla uiuant
Rore meo lacrimasq; meis reuina pau
ffert satis ad vitam languor in ore mentis
Oliua dolens tunc tunc tempis et sup onne
Ira dei magnam causa timoris erat
Tristis erant quia solus exens solamine cogor
Tunc magis ignotus ut vagus ne vna
Sic loci secretos augent secreta dolores
Et releuet hians quisq; sodalis abest
ffert curien ut possim mestos depingere vultus
Solis in exilio gaudia magna doler
Sic lacrimae lacrimis sic hians hians affinit
Sunt quere et non est qui medicamentu agat
Dectoribus lacrimasq; vena libuntur aberte
Sunt fuerat fari spes inuicem michi
ffine carent lacrimae nisi cum super obfuit illis
Aut similibus morti pectora tempor habet

Tunc pariter lacrimas vocemq; interitus abortis
Eratq; exemplo comprimit ipse metus
Brachia porrexi tendens ad limina solis
Et quos lingua nequit promere signa ferunt
Cumq; ferus lacrimas animi fixauerat ardor
Sanguis reliquus clamit habere vires
Dallidiora gerens exhorruit equosq; iustis
mista per uterius meus agmina malis
Destolor in facie maaces monstrauerat extra
Que magis obruta mentis ad iura latent
Adam pauca ac terror trepidosq; iustitia vultu
me magis ignominie constituit michi
Dum mens egra fuit solet acco corpus in quo
Ossa regit maaces nec uiuat qua abus
Nam michi subeunt facies humana videtur
Dallor et in vultu signa reponit huius
Sanguis abit mentemq; color corpusq; reliquit
Dulcius est et eo terra colore meo
Sic magis a longe passum quos corpus habebam
Sic habuit tenuem qui regat ossa autem
Sicq; sui pauidus pariter cum mente colorem
Perdideramq; sui sic nouus alter ego
Sic fuerat qd ego solida me mente recepi
Dum bona prouisit fors michi nulla fidem
Adon michi libertas cuiq; secreta loqueretur
Tunc fuit nimio silens os sua verba tenet
Et michi quem castis socum tustiterat illis
Insummus lacrimas mestus utemq; simul
Raro fuit qd ego verbis solabar amicos
Sic quia tunc fides vnus amicus erat
Illis erat tempus subitum quo nullus amicus
Certum coram habet sicut habere solet
Qui prius attulerat verum michi semper amorem
Cum tamen aduerso tempore cessat amor
Querebam fratres tunc fides non tamen ipsos
Quos suis optaret non genuisse patet
Atmet in misibus semper locutus habebam
Verbaq; sum specans pauca locutus humum
Tempora cum blandis absumpsi vanaq; verbis
Dum mea fors cuiq; cogerat vlla loqui
Grani multociens fraugit responsio mollis
Dulcius ex verbis tunc fuit ipsa salus
Sepeq; cum volui conatus verba profere
Corpuerat gelido lingua reuoluta meum
Adon mens ut querat noua sermo quosq; fatigat
Obstat auspicius lingua reuoluta malis
Sepe meam mentem volui struisse set hosti
Proferre me tamen linguaq; taretur ibi

heu miserum tristes fortuna tenaciter vngit
hec venit in fatis mollior hora meis
Si genus est mortis male vivere credo qd illo
Tempore vna mea morsq; fuere pares
Sic vbi respici nichil est nisi mortis vniuerso
Quam reputo nullum tollere posse vnum
sepe non volui ne quicquam tale viderem
Sed qd ab his monstris tutus in orbe forem
Velle mori statim quia scribitur omnia soluit
mors et ab instanti liberat ipa malo
Fortune dixi dolos vicijs parere solenti
Si michi vel plene vivere sine mori
Est michi pro fine spem tantumq; mortis habebam
Nisiq; nec ausus erant limen adire domus
agnurum tunc subite subeunt habitacula mentis
Talia pro sumi sepeq; verba ferunt
O tibi quem presens spectabile non sunt ortus
cernere qui melior fors tua sorte mea est
heu mea consuetudo quia mors nec erit michi lecto
depositum nec me qui flectit vllus erit
Spiritus ipse meus si nunc eribat in auribus
non positor auris vngit amica manus
Si tamen implerent mea vota quos debuit annos
Et michi videri tam cito finis adest
Ecce deus tu sis quia non tua fata vacaso
Sum feris en paxat qui meruisse reor
Quis mei sumus totiens michi maior invidat
Et magis ex sterili sorte voluttus eram
Ecce Sophia meis compassa dolens inquit
Siste precor lacrimas et patienter age
Sic tibi facti volunt non crimina crede set illis
Quo deus offensus te reparando vocat
non merito penam pateris set munus vnum
De timore finem vnum dolor omnis habet
Tilibus exemplis alijs quosq; rebus vt essent
Absq; meo pacens sepe Sophia monet
Consilia mentisq; michi fuerat culpe licet expecy
Spes tamen ambigue nulla saluta adest
non fuerunt artes tanta que munus vnum
ad me tollentes tempora leta ferunt
Tanta mee lasse fuerat discordia mentis
Ad potum sensus vix venere meos
Quis michi tunc animum fuit aut quis debuit esse
Cum michi rem certam mors neq; vita tulit
Adhuc is nunc alius subitima mente renouit
Quo michi nulla quies fit neq; leta dies
Cum fuit in sompno mea desperatio maior
Exiguo dixi talia verba sono

Crudeles sompni cur me tenuistis meruisti
Cum prius istam morte preuocendus eram
Augur exis meos tra mens qui sepe dolares
Que flet hic paruo tempore fuit eris
Sic tenuistis vigilas corpus miserabile cur
Quas vigili mente sompni ferre valant
are timor inuastit stabam sine lumine iustus
Et color in vultu linquit habere genas
Amotus tanto miserar turbine rerum
Ut lapis a mente sepe remotus erant
mens tamen ut redit pariter redire solent
mortem sum mentis vita negare nequit
Sic mortem cupiens tunc presigui mortis
Nec fore quis melius meus michi fida refert
Verbis plaurissem set viscera pleni dolore
Obstipuit nec eo tempore verba fluunt
Obice singulhu vocis stetit impens horrens
Aduentum lacrimae lingua restituit iter
Est michi vita mori mors viuere mors michi vita
Sulcor est redoler viuere mors amor
Sollis inops eyses vite penes relictus
Intendi si que fors mea certa foret
Causa vna minus longum narranda p amui
Que modo vix recolo tunc pnaebat ego
Scire meos casus si quis desiderat omnes
Quo loquar hos finem non breue tempus habet
Si tamen tu vultis mea lassu coloribz ipe
Tempora comminatus asperiora tui

Hic etiam sibi visionem sompni describit quasi in propria persona au-
gustias variis que contingebant huius qui tunc pro securitate opti-
nenda in Turram Iudicu se miserat et de raptura eiusdem turris
figurat in domo turri silium esse nauem pro vanaque cula pntitanti.

Amplius de vici qua lex non nouerat orbem

Et aut ex variis rumor vbiq malis

En stupor in sompniis magis ac magis inde timorem

Prouocat et dubias fert michi sepe vias

Quid facerem metuens aut quis michi certus esset

Ignorans oculos sperferat tra meos

Hanc procul asperi nauem propius q curru

Fors mea si forte maior esset ibi

Ecceq sala michi patuit qua scissus in altum

Intrauq pius dit michi vna locum

Augurum sevis alios conscendere nauem

Vixi qm plures quos timor omnis habet

Vix fuit a planta alpina gradus vllus eorum

Qui tunc de stirpe nobilitatis erant

Qui in mari in medio pauidus conscenderat ille

Et lassum quo requiem si foret vlla petat

Cap.
LXX.

Qui prius exacerant canibus vulpes inuicia
 autum concordies federa pacis habent
 fit lupus atq; fere rapinus bestia seruit
 Qui selet nate magis esse bidente pnis
 Nus queq; inuilegus soantur et horrea impuens
 Mutatur in ventum ruffians ipe nullum
 Annuo inuilegus resistit prendere unves
 Nec natura suum curat habere modum
 Qui solet a somibus expellere rite noam
 Tunc uocet et noans prouocat esse somos
 Non ita mordebant mures qui nuper in urbem
 Achauou intrarunt quo fuit archa dei
 Illa nec hos rabies sic terruit Achauouitas
 Hoc neq; vindicta tempore talis erit
 Quis furor ex istis que vidi lurida monstris
 Plus grauat et aues corret vbiq; magis

Sic dicit se p sompniu feram vulga curua in anes domesticas in
 disti uultra mibi dicit qd' bulones id est piones comuri associebant

R Et inchi mira sunt cum talia prospiciamus
 Et stupor in mente cecidit ad vna ruit
 Non erat ex brutis animal quodcumq; aertum

Quos de seruis custodiae fuit
 Quis genis in campis vici se talibus omne
 aliquid sic pariter sunt uermenta magis
 Per uia per colles per deum queq; locum
 Struptis stabulis soluntur omne pecus
 Ex omni genere deunt mola ruffiantis
 maior et est subito qui seges orta solo
 Tunc huc nunc illuc reptens sum summa volui
 Aspiciendo suis singula monstra loas
 affuit en autum uultra domesticu turba
 Quos tuctores gallus et auer erant
 Qui residere vniq; funum dilaue solebant
 Presumunt aquila sumere uia sibi
 ffalcoms rostrum rapuit sibi gallus et vngues
 auer et ex aliis sbera talia cupit
 Et sic de baste succumbunt aliq; cura
 vilibus ex causis erule lege cadunt
 Nam quo non poterant animalia figere gressus
 De pectus capunt in sup omne voluit
 Quos subito vici vntine colores
 aueris et galli quos uoua forma rapit
 Transformat cornu uoua penna ingredine gallum
 auer et in ansum uertitur eae stam
 Non tantum pennas sibi sumunt sic alienas
 Spurio modes similes custodiae pares
 Quos natura prius pntebat ad horrea grauis
 Contentos inuicis alterat erit eor

Cap.
 VII.

Nam magis ut comederent sibi grossa carnera postulat
 Corpora humani que sibi sola placent
 Qui panem pro sudum autemq; vocant
 Spectabant manus que tribuere cibos
 In magis ecce feri factibus atq; rapaces
 Merendunt preda vi rapuisse suas
 Qui solet in nocte gallus cantare quod omnes
 Quis in auditu gaudia ferre solent
 Clamat ut infernis superatq; contrita vocis
 Horrida terribilis eius ab ore sonus
 Ambrosiusq; suum fera copia percussit gallum
 Provoctat ad vana que putat esse mala
 Quos nequit in factis ex dicit garrula suplet
 Ad commune nephas uallop sola mouet
 Auget et ipse stam cum qua se iustit arctam
 Inquit et in preda spirat ubiq; nomini
 Fabula per rema nuper qui terrent auer
 Infantes tantum simplicitate sua
 Idcirco nimis horribili sonitu preterit adules
 Nuper magis fortes viscerare cepit
 Nuper et hec volucrum suboles que solet ira
 Spernere cessat et est tunc amor inter eos
 Esse dies licitos statuunt quibus atq; frequenter
 Furnas dederat noctis furore vultu
 Conuolat ut seans animu de carcere subo
 Liber et in campis associatur eis
 Hoc fuerit tempus quo subo per nera pennas
 Colligit ut preda tuta mouere potest
 Ista tamen turui pennata suis aciebat
 Pennas cum ferro quo moretur homo
 De ic dicit se per sompnu septimanu vulgi turmanu in
 missis et raris vidisse mutatu
Sompnus continuus mei sompnu contumax
 Et habet infernis plura vitare noxia
 Amplius et rabies monstrorum multipliciter
 Et qd iniqua magis sit manus quata malis
 Tu venit omne genus insarum que licere
 morsibus et stimulis omne salubre vident
 Tu reuertit vasse que nuper Vaspastanum
 Torquebant varia tantq; nouata mala
 Horrida insarum furientis tunc copia tanta
 Creuit ut a stimulo vix scitauerit homo
 Ut fuit infernis agerit hinc inde dolores
 Omnia prestimulauit omnia lesa dolent
 Et tunc quidem misse plures scutum peribit
 Hec volat ad facinus salit et illa sequens
 Perterat in raris que latona turba colunt
 Ecce restit qd nouo sompnu furore parit

Cap.
 VIII.

Ulcus ramarum fuit horrida valde nonarum
Quibus in domibus non nocere parum
Quia ferula ciuita abarum rana coniecta
Fuit et in varus eua veterum loca
Hec fuerant rane ferilis quas nuper abhorret
Syrusque pari aut granitate nocent
Non erat in terra sapiens illesus ab istis
Pulsantur philosophi vulnere facta sibi
Rana grauit set musca magis violenta cuius
Syrus et ciuita torquet vbiq; loca
O vincta grauis grauiat qua nulla parte
Contigit vnde vni plus dolere boni
Non fuit horridior egypti musca nocua
Hec magis ingeniosos terrent ipsa suos
Anni magis hec furie penetrantia ciuita volantes
Suntanturq; vris sunt uocamenta probis
Nil seruasse tamen ledunt set ledere querunt
Quos magis ingenius ornat in orbe status
Sic similes similes sic rustica rusticitatem
Turba mutat qd eis fuit mala uera malis
Comemunt musce vasse glomerantur in vnum
Aera conturbant improbitate sua
Forus oster adest amphesq; erouina bruchus
Est quibus et nocent ipsa locusta conies
Vrbibus et villis volitant sine lege vagantes
Obstanturq; suis vca nulla vna
O musca carnes tunc seruans non fuit olla
Vna ita nec clausum quum noua rana patet
Ansaltrum veniens princeps exortatus huius
Belzebub accessit hec sequitur eum
Et vario genere musarum tunc variantur
Pamph emeris vnt uocamenta modis
Hec ferit illa rapit hec mordet et altera pungit
Hec salutatq; sua se pugnare nocet
Quia grauis pestis qua nulla uosuro: vnaq;
Erant aut mundo plus violenta lites
Tanta fuit rabies tantis ferorip diei
Tunc et in nullo quis valet esse loco
Ex nimio musce subito feruore calescunt
Quos prius oppressit cura prima gelu
Sic calor estans subito feruore per agros
Exsit tempus modica quis retinere solet
O res mira nimis vaga vnaq; locusta labores
Affertur proprios vendicat esse suos
O res mira nimis cum musca rapitior omni
Vna se preda feruet vbiq; suis
O res mira nimis penitiam quando superbe
Aduonis fastum foridam musca tulit

Si prius est aliquid nobis hac luce perendum
 In loca ne videat amplius ista rogo
 Et sic dicit se per solipsum vidisse quod quando omnes p[ro]p[ri]o furore
 in unum exierunt congregare quidam Gracilius hinc anglice
 s[er]m[on]i qui vulgarter vocatur Warte presumpsit sibi statim regi
 minus alior[um] et in rei veritate ille warte fuit s[er]m[on]i eor[um].

Cyprianus sum tanta monstrorum more ferarum
 Sicut vincta sicut aream maris
 Gracilius vinctus erat eductus in arte loquendi

Allem retinere vincti nulla carastia potest
 Sic licet indignis civibus venientibus alie
 Expositis primum clamant habere statum
 Prepositus baratri velut est venon legum
 Sic nullus in vulgo presunt iste nullo

Vox fera t[er]ru[st]i vultus verissima moris imago
 Suis in effigiem tanta dedere notam
 murmurata compressit retinere silentia amati
 Suis et auditis sic magis ore sonans
 debens in summi conspectu et ons apti
 Vox suis paribus talia verba refert

O serule genus miseror[um] quos sibi mundus
 Subdidit a longo tempore lege sua
 Jam venit ecce dies qui ruficitatis superabit
 Jugemurq[ue] suis cogit abire locis

Resonat omnis honor perit n[on] nullaq[ue] virtus
 Que prius exierat tunc in orbe magis
 Subdere que futuri lex nos de ure solebat

Effert et vltimus curia u[er]a regit
 D[omi]n[u]s angula turba silet uox et sibi verba loquens

Et p[ro]fuer[is] eductum quocumq[ue] ab ore tulit
 Vocibus ambiguis receptam prebuit aurem
 vulgus et in finem nulla futura videt
 Exaltatus enim cum sic de plebe fuisset
 Et se confestim traxerat omnis solium
 Nam sine consilio cum plebs sibi colla dedisset

Conuocat hic populum iussaq[ue] verba dedit
 Et solet ex magno fluitus languescere flamm
 Et velut a vento turbans vincta tunc
 Vocis in exassu reliquos sic comouet omnes

Gracilius et mentes plebis ad arum trahit
 Struthaq[ue] pars populi que sit sua curia nescit
 Que tamen ipse iubet u[er]a vigore habent
 Dixerat ille feri ferit ille necd[um] necit alter

Solis nephas soluit quis nos fura verat
 Turibus extensis quemcumq[ue] vocat furor ille
 Audet et ad v[er]um conatus vixet iter
 Sic homo tunc nullus subdente furore vitare
 Nepe suam posuit mestus in igne uirtutem

Cap.
 II.

Quince fignit in proclamant uobis alios
 Et miris ut fontis sic fuit ille fontis
 Ex uniuo strepitu concussis uocis eorum
 Sic uoni tremulos amittit ferre pedes
 Animum a longe prospere qualiter ipi
 Complexis uniuersis iuncta pacis ferunt
 Hoc etiam dicunt quod quicquid perstat in orbem
 Inueni serus rustica turba ruet
 Huius diuis partes omnes graduntur in unum
 Duos et inferni ducit unius iter
 Rubes ingra uenit furus conuicta geheme
 Et orbibus infusum que scelus omne pluit
 Horum sic baratri fuerat tellus inaccessa
 Crescere quod uirtus ammodo nulla potest
 Omne tamen uicium quos homo profanis abhorret
 Crescit et ex illo tempore uicta replet
 Effecerat maursus tunc demou meridianus
 Inq; solente die tota sagitta uolat
 Ipse salutaris adeptus archaico omninoq; ceterum
 Pauperis inferni preuaricata simul
 Perierit ecce uicta uicta cordis et uicta
 Et unius aut culpe nulla uerenda tinet
 Dumq; ducet heredi sic uicti ducere mundum
 Celsa nullius uicta ualens erant
 Cum magis hos uicti magis hos reor esse timentos
 Ignorans qualis fuit habendus erat
 Hic dicit se per sompnum uidisse pgenes Charum maledictum
 Vni cum multitudine seruarum inq; regis uictis inos Charum
 In bestias uictas furus supradictis addantur ..

Sicut erat nimis rabies fera turmas magni
 Dum fuit inferni addantur huius
 Sicut arena maris monstror concio fera
 Dumq; progrediens innumeranda fuit
 Demons et stirps furiosa fuit illa propago
 Horrida facta uictis et uolentia deo
 Conuictis superum seueq; autissimis ceteris
 Ut lupus est omnium fuit furus ipse fante
 Procinus irrupit uictis uictis habundans
 Dum neptasq; uictis inficit uicta probos
 Dum cepem progemes quas ipse Charum generauit
 Dum furus seu conuictantur ibi
 Terribilis felus ceter ne felus ne bona tuncus
 Quilibet arte sua uictorem parat
 Prava creatura spernit inuicta futura
 Dumne quos imponunt sub uictis ferunt
 Semper uictis amant fuit her acrisq; rime
 Quorq; curusq; aspera uicta fuit
 Uictis uictis uictis uictis uictis

Quem vinctum legit enseni vir vinctus
 Gessit et ingenios rusticus inde ferit
 Est ibi vanga loco gladii baculus velut hasta
 Sibrat q̄ simul prompta securis adest
 Ausus ibi nullus fumosq̄ etate veteris
 A sine tunc penus multa sagitta volat
 Tribula furcula tunc quasi triumphica vite ferunt
 Fortur et ut gladius nullus ipse ferus
 Sperat ista decem humeros gestantum iras
 Rusticus et tali murmure transiit iter
 Sic saliant iuvenes oculorum more parua
 Et transire feris se leuante putant
 Est ibi funda multum lapides quosq̄ suspentes
 Unde dedit variis rusticis ipse munit
 In gladiis huius exceptos et ab arbore ramos
 Est ubi nil aliud se feritate ferunt
 Pars gerit et silices ne desint tela furor
 Mentisq̄ mortifera dant fera bella sua
 Perfusum multo sapientium sanguine terram
 Hoc genus insipiens munduisse ferunt
 In gratibusq̄ suis nec arripere gratiam
 Quo sibi non ratio velle set ne iubet
 Erat dicit sedm̄ visionem sompni qualis et quando dicit furie insurgente
 Diabolo novam Troiam id est ciuitate Londoni ingressi sunt nam sicut
 Troia nup̄ desolata eruit ita ista ciuitas ptunc quasi om̄i. consolacoe
 desinata pre dolare penitus ignominiosa puianst ...
Hereticusq̄ uoum̄ me tunc visisse putabam
 Troiam que vitue sanguina more fuit
 Que soler et nuris ausi patuit sine muro
 Nec potuit seras claudere porta suas
 Nulle lupi nuntiq̄ lupis vest patientes
 A silibus statuant verbis adire domos
 Non erat in terris monstrum quocumq̄ abortum
 Sen genis vnde furor ledere possit humum
 Quis venit et creuit sp̄sus velut uulber ab austro
 Qualibet ex parte parosq̄ furoris adest
 Tunc in aperta loca que monstra prius latuerunt
 Accorunt paribus suntq̄ recepta suis
 Velia vasta feror silibusq̄ palustrisq̄ erit
 Qui rancem rabie non fuit minus fame
 Plus rancem ex rabie dispersum seuit in urbem
 Que super ignominia tale venire malum
 Agrestis furia uirum siluestris ut vno
 Sagibus excaussis uirum furor erunt
 Cantus adest numerus seruoꝝ perditionis
 Cingere q̄ muris vir valer vllus eos
 Qui furor dixit opus remanet modernis nulla
 Set magis in vetitum quolibet ipse ruit

Cap.
 FM.

Sponte sua propant nichil est prohibere volentes
 Sic valet inceptum tollere nemo unum
 Quia traduntur postea referuntur hosti
 Et sic in ista predictione fides
 Ut ferunt acer equus qui bellicus ore sonoro
 Salit et ignovit propinqua nulla
 Sic fera rusticitis inaramispecta malor
 Inapit et furem non videt nisi sumi
 Vinctum repent dextre coniungere reppam
 Lenas ferulis quam furor omnis habet
 Sic ademit orbem turbe violenter agrestes
 Et milites ut fluctus ingruuntur emi
 Qui magna nimis res et spectabile mirum
 Ferunt in univm de novitate nulli
 Quia potentia grandis mutatur in urbe
 Quis et in formam vertitur ipsa esse
 Rex castis munus subito mittunt in aulis
 Suis que iudicis tunc fuit egra magis
 Ecce . . . Jouis festiva dies de Corpore xpi
 Cui furor accipit verbis utrumq; sanis
 Precedens alios Capitaneis erant vias
 Rusticus ut cuncti consequerentur eum
 Ipse viris multis presulnis conterit urbem
 Cense necit aures concrevit igne domos
 Non solus ceant sed secum milia trahit
 Involuntq; male milia multa suo
 Colligit os rabiem senex cupidine cecis
 Duribus in vulgi comant vix feri
 Que via salim fuit furit ignib; impetuosa
 Quo longum castrum ruitale nescit iter
 Vaporesq; domus sponso viduata pensam
 Corruit et flammis mox fuit illa cavis
 Aflagrabant sancae stoleratis ignib; edes
 Inyrtap fit flammis flamma proterua pie
 Detonum flebant ceptis de corde ministr
 Abstulerat vires corporis ipse timor
Qui fera terribili iaculatur fulmina dextra
 Iussit ut igne polus torquent orbis humum
 Sima domus iudicis poterat resistere tanto
 Indecan malo erat pia vota deo
 Est nichil ut queram dominus si vulgus in verbis
 Spirit opes et eo tempore furta parat
 Ut mille gradali terrena sub hovea ferre
 Tante formice grana repta solent
 Sic debet equum furum furta p urbem
 Nec valet in numero quis recipere forum
 Sic tenet isto trahit stetit illeq; ceant alter
 ffir ato per multas pcedat scia manus

Hos ractus attingens tandem precordia vno
merse et in furem clauserat ipse. Nonem
hor erit et vno oculi mentesq; uocabant
ambrosia mouent nec habent quo sibi ferre pedes
Postera sideros aurom fugauerat igne
In solis excrecentis inu noua Simpua parat
Si prius ira Jouis uocant violenta sequenter
atq; uenis cuplo facta furoris agit
Spirantur agiles furie quasi fulgur ab austro
Sunt ubi pueniunt protolor benigni patres
Tunc simul unanimes lupus et canis versus in urbe
Depredantur suas custodiere moras
Ecce senem calens cuius sapientia ualio:
Quibus est nullum tunc sapuisse modum
Autheor ex patris componere fœdera pacis
Tunc nequit nimio furor omne resoluat opus
A reuerde probum non tunc distantiâ nouit
ffit cor Terstis et Diomedis idem
Lingue compositæ uerbis nil rector. Vltres
Tunc ualuit nec ei sermo beatus erat
Et quomam tantis famam comitibus obstat
Quisq; sua sorti frenâ relaxat homo
Tunc neq; bella uiuant nec resâ nec vltis equor
Voc probans Tereris quis probans habet
Ut lacinate fuit cœtulo priuata Teena
Et tunc in pecora prostrata sibi
Sic fera iustitiam uiris priuata salite
Irrunt in proceres de feritate magis
Quibus est casus cominus non tamen vni
Quibus attribuit vna ruina locum
O admirans orbis uentura prioris
Que vulgi furias arma mouere suis
O qui retrogradi res est qd miles uerimus
Expantur ferus vulgus ad arma trahat
Prelia Thebarum. Carthaginis illaq; Rome
Non fuerant istis plena furore magis
Non hic Capaneus ualuit nec et ille Tereus
Non facit exarsit iste uel ille feror
Non hic palamades superat neq; nobilis dux
Voc regnum gladius agnomenotis habet
Subina Troiana cadit uictoria uicti
Troiaq; pœda fero fit uelut agna lupo
Rusticus agreditur miles nec in urbe resistit
Pœdare Troia caret argos Achille suo
Heorans aut Troia nil tunc audiam uicit
Quam magis hui uicti ueni sine corde sumit
Voc solito Priamus fuit tunc liber honore
Et pœtus domitus quis sibi seruis agit

Sic beatus thalium poterant tunc esse quaten
 cum solo interius sanguis corda mouet
 Et neq[ue] tunc poterat in turrib[us] s[er]uare altis
 A furis clausum sompno uicium
 Sic tractat secundum visionem sompni quasi p[er] figuram de
 mag[ist]ro Antuarren[si] Archiepi[scopi] .

Cum palladium Troie seruabat ab ara
 Helenu[us] dantes raptus in ense perit
 Prodestat ip[s]e satis prius ut sibi vita daretur
 Nec tamen in melius corda feruere mouet
 Et satis hoc quod ait si gratia tangeret aures
 Et sua pro nullo pondere uerba ferunt
 Quocirca in exemplis ibi dixit ab aure recessit
 Et magis in flammis aedula turba fuit
 Tunc resonat mirum ingensq[ue] tumultus ad horam
 Tollitur et multum seditionis habet
 Inter arceditur uirtutes plebs uiciorum
 Conturbantur sacrum sordida turba forum
 Rosta mouet cum fraude fides cum crimine uirtus
 Cum pietate scelus cum ratione furor
 Effatus de corde pius non suscipit hospes
 Impietas mentem deserit exul amor
 Sic deus hos homines siluestres igne phoeni
 Ignos et reprobos a ratione uagos
 Dolos in gestis o gesta nefanda dolans
 Sunt magis hec barabre q[ua]m malefacta om[n]ia
 Non fuit humanum scelus hoc quod deus agendum
 Dixit ab inferno tam uolente humo
 Plebs fuit in tanto q[ua]si q[ua]m amore relicta
 Turba raris precum nescit habere deum
 Desat hic uirtus uiciorum op[er]a surgit
 Et quem deseruit hec rapit illa locum
 Quae cadit bonitas pietas perit omnis honestas
 Exultat in fugam consilium omne humanum
 Inuicem et requies par et amara mentis
 Spesq[ue] fidesq[ue] suis deseruere diues
 Sobrietatis animus modus et moderatio rerum
 Et pudor a longe constituere moram
 Transiit ad sedem pacemq[ue] se meliorem
 mens humilis sequitur eius ubiq[ue] comes
 Agmine uirtutum sublato surgit in illum
 Plebs inuicem animus impia turba gemitus
 Undiq[ue] concursus ingens conuulsus ad istum
 Confusum uocis plerumq[ue] turba ruit
 Qui simul astabant spectantes utrum cuius
 Longius ex illis uisus et alter ait
 Sic reus est mortis sententia sit capitalis
 Et cruor in nobis inq[ui] perhenne fuit

figuram de

Verbaq; dicuntur dicto contraria verbis
 unum vox eadem garrula dampnat in
 profusis in mortem violans munus aris
 hostium hostes et latro omne tenent
 clamant caruifices nulla pietate infern
 hic unumq; vis intermedium erit
 Inpositis manibus collum cum falso stabant
 nulla fides xpi una veretur ibi
 Ipse tamen facinus pacenter sustulit otium
 cum mala tanta ferat ipse quiescit erit
 non ignorat eos infelicis debita xpi
 Qui cum sint membra sic collucere caput
Quatuor in mortem spirantur federa **Thome**
 Simonis et centum mille dedere necem
 de vita **Thome** rex mortis corde delectat
 Simonis extremum rex dolet atq; diem
 In fuit regis mors **Thome** mors set ab omni
 subjeti furm Simonis acta fuit
 Inparitas causa unum et mors vni duob;
 Inmerito patitur iustus utiq; tamen
 Inleso collo gladius perit caput vnum
 Anos magis acceptum suscipit ara dei
 alienus capite sano fert vulnere collum
 Simus erit medio passio simul fore
 antes precaput vobis est in sanguine **Thome**
 Simonis inq; necem rusticus armis tenet
 Ecclesia xpi peccator qui non timuit
 martem **Thome** causa fuisse negat
 Justicie regni servile gemisq; repugnans
 Simonis extremum causat in vrbis diem
 dormit in gremio matris **Thomas** medicus
 Martem turba Simon in casu cadit
 Thomam rex potuit subire set illa potestas
 Simonis ad vitam regni posse auer
 Ultra fuit **Thome** mors et nunc vltio mortis
 Simonis ante feres vltima gravat
 Recerat exiguus iam sol altissimus vultus
 Inq; die metra sanguine tinctus **Phoe**
 Sanguis sic pacens collum percussa securi
 vincta purpureo sanguine pulsat humum
 cum pater est anime videtur corpore exors
 Pastor et a peccate cesus abhorret agros
 Qui custos anime fuerit custode crebit
 hincq; necant nam quos vult ipse pater
 Qui fuerit crucifery patrum **Primas** in honore
 hic magis abiecit et cruciatu erit
 Qui fuerit domi legum sine lege peribit
 Vestis et interitur pastor ab ore grevis

Ante diem moritur sine culpa et sine causa
 Quo tunc natura qui deus ambo volent
 Et licet et falsa seruatorum lege subactis
 Liber perpetuus ambulat ipse vult
 Fortitudo quidem virtus licet exteriora
 Pervicax affirmat interiora deo
 Imperiosus sibi quicquid furor egere exten
 Interius patitur simplicitate sua
 Tollitur a mundo quibus sapientia virtus
 Propter in celo cum sapiente locum
 Abruta iustitia quibus videatur ad astra
 Et lenit et summi permanet ante deum
 Vivere fecerunt quem mortificare putarunt
 Quem tollunt mundo non potuerunt deo
 Oprobria transacto quis tempore talia novit
 Que necas in speculo presulis ante parent
 Multa per ante bona commissa fecerat Olym
 Spontes pro mortis vulgus abhorret eum
 Tale patuisse malum non novit restoris animi
 Atque magis contra res quia tunc cadit
 Non michi tam grava sunt que prius acta fuerunt
 Et magis ad presens cognoscere gravant
 Nam quos accessu meo non vidi tempore dampni
 Horrida minoris facta dolens habet
 O quis agit vicium de longo continuatum
 Hoc docet in vulgo res patefacta modo
 Si sunt credo Libitini peiores sic nisi tantum
 Dicit fratrem set pater iste fuit
 Vespere quis tandem facinus per tale meret
 Hoc propter crimen turba Troia fuit
 Iste mittit quos et ille facit consentit et alter
 Ut nullus et peior pessimus inde forent
 Jura voluit quod homo facinus qui mittit et alter
 Qui consentit et sunt in agone patres
 O tibi commissas verba que lapidare propitius
 Dices quo dolens est tibi causa fuit
 Agrestes tamen hoc facinus specialius omni
 Delibe dabant furie tui nulla prius movent
 O malitiam nimis caput abstusum ferientis
 Culpa fit horribilis poena perhenus erit
 O qui tale deo crimen profubente parasti
 Pervicax qua poena qua nec dignus eris
 O furor insane gens rustica plebs violenta
 Qui tua furis scelus est super omne scelus
 Sic qua fronte potes discrimina tanta patris
 Impat fratrem pfida nomen tuum
 Huc propate seors hic flonda confluit etis
 Scilicet que sceleris rusticus arma tulit

Que melius poterant ornare resoluam curru
 Gloria hinc reuertens splendor et omne reus
 Aureus aris erat nec tenuis fit alter ab auro
 Splendet et in curru aurea pompa tota
 Per uiga gemmatibus argentibus olis choruscant
 Infolius rarios prebuit vnde suos
 Aguntur suum curru post terga reuentes
 Vera existunt vellitandis equi
Purpurea restens velans veste refulst
 Pinnis in aspectu secula curata patent
 Ante sunt solum graduntur quatuor anni
 Tempora que varis corrupta diebus erant
 Tunc tamen a seorsis sicut alba propinquior estis
 Serra gerens et eam curata creata colunt
 Omnia tunc florent tunc est noua temporis etas
 Tunc et in pratis luxurians pecus
 Tunc fecundus ager pecorum tunc hanc creaturam
 Tunc renouantur suos reptile quosque iocos
 Primiti pubescunt variorum flore colorum
 Quocumque loquax gutture cantat auis
 Queque sui satuit tunc se qua tollat in auras
 Fertilis occultam inuenit herba vitam
 Tuncque primos molles lucifer agros
 Inq suos pullos conuocat ales opus
 Tunc glaucalis tempus canos hirsuta capillos
 Deserit et placidi reuertitur orbis erant
 Quaque tempus operit gelido de frigore cedit
 Et punit lapsa sole repente nubes
 Arboribus redeunt detense frigore frondes
 Regnat et estans pompa per omne nemus
 Rore reficit humum dat terre gramina silue
 Frondes arboribus pomaque gratia satis
 Nulla fuit varis florum renouata coronis
 Herbifer in cuius lege viret ager
 Flos sua regna petit florumque coloribus amplius
 Luce agere suos gaudia vultus habet
 Jam legit ingenua vobis sibi corrupta puella
 Insuper quas nullo terra ferente vehit
 Tot fuerant illuc quot habet nationum colores
 Primiti diffusi flore superbit humus
 Quia digestos vobis innumeris colores
 Nec potui numero copiam maiorem erant
Orra fragrant clausis sicut paratissis in ortis
 Cantata cum rubens lilia marta rosas
 Defens in campis stant primum curata signata
 Omne et hec herba quam medicam probat
 Herbaram vobis fuerunt que feruente sicut
 Ven vobis in terra silue

Purpureum viridi genuit de caespite florem
 Quam natura suis legibus ornat humis
 Balsama pigmentum cum narbo castia merra
 Cum gutta fetes hic statuere sinit
 Purpuree violae rosa vasa candida semper
 Nilin certabant hunc habitare locum
 Ille locus solus sibi vendicat omne quos aer
 Amos mare quos tellus nutrit habere bonum
 Sic fecus est orbis flos mundi gloria rerum
 Silians omnes quas pent usus habet
 Sustinet arboribus herbis plantis et omnibus
 Annuere prepollens que sibi posse bonis
 Est alter paratissus ibi unum quicquid habere
 mens humanam cupit terra beata parit
 fontibus irriguis fecundus semine . plenus .
 floribus insignis fructiferisque bonis
 Terraque cui rore sulcos commixta vigores
 Concipit et varia gramina intra fouet
 frondibus inde nemus vestitur floribus ortus
 Graminibus campus semibusque solium
 Silium fronde suo renouatur et omne virent
 Præputa quos lutea sordis subegit vempse
 amulabant zephuri intos sine semine flores
 Et calor a superis lucidus ornat humum
 Tempus et in foliis cunctum fundebat et alas
 Vocibus ex harnis personat omne nemus
 Semper idem repetens cunctis de gutture plau
 clauit et est restis temporis ipe non
 Quicquid maiore modis volitabat alauda
 Desuper et summi cunctis in aure dei
 Turbat et ex viridi congaudent tempore fidem
 In maris obsequium eos mouet ipsa summi
 Amissamque sue supplet philomena loquela
 Naturamque suis prædicat non notis
 Conant et pinguē de vixtante seronis
 Testi suum cuncti sunt in amore soli
 antra mille sonant volucrum velut organa cunctis
 Et cordem flores lara per arua fragrant
 Inter eos certant ferre verum cunctis ad aures
 Aut odor aut naves de bonitate magis
 Tis tamen ipsa ipsa fuit et discordia concors
 Dum meriti paribus fultit vterque status
 Quam natura sue legis subseruare sinit
 Replet et ex omni parte resistent auro
 Cum secus et florum vastos sic induit agros
 ac herbosam comam florum præta colit
 flat leuis in rantis resouans qui dulciter curus
 dulcis et in ripa murrure plaudet aqua

Quem sic animal placido se tempore gaudet
Distans et ob solem fluminis astra petit
Non fuit hoc diuens cui non reuoluta voluptas
Temporis ex aera dulciter huius erat
Talia cuius videns datus letatur et illa:
In thalamum cordis suat ad vna viri
Auris et ausum cordis suspiria pulsat
Quo venis in iuene postit amoris opem
Ecce dies talis fuit in qua tempus amicum
me habet in susum quouingite meum
Quam fuis habet aderat sic vespere tandem
Quam solet occasus immutare diem
Illa quera dies solitas compleuerat horas
Sulcibus atq; sicut organa clausa uotis
merferat in tenebris uox feruida linum solis
Et sopor ad letum struxerat me virum
Deficiente die tunc flevi corpus ad vnum
Quo lassata solet membra fonere quies
Tristia post leta post phobum nebula morbi
Tempora post sua sepe venire solent
Adon ita clara dies fuerat transacta parte
Quam magis obscura noctis umbrago venit
Ecce regunt nigre lantana sidera umbos
Quaera luna fugit uox caret igne suo
fflererat obliquo plaustrum remoue boetes
Idec vni suam tunc fuit acta poli
Infortunata ser constellatio centrum
Sussolueus rabide rartara misit humo
Prima quies aberat nec ab huc mea linum unilcet
Sompnus quem tunc mentis ongo fugat
En vna sponte riget tremit et alio cordis et aurium
Solitum et sensus fertur ad instar aque
Sic magis affrem mactatus mente renolu
Quis michi tam subit causa amoris erat
Sic lecte vigilans meditarer pluraq; mentem
Effusi carnis corde vagante motis
Tempus erat quo amata silent quo mente sopita
In vaga nouissima sompna corda ruunt
Et neq; sompnus adhuc neq; sompnus me saquearunt
Quam pavor ex subito sponset adesse malum
Vocis erat mecum grauis et palpebra querebis
Ponderat ex oculis ser mora tatesat opem
Sic vigil in auris consumpsi tempora noctis
Vespere ex quali sorte propinquat opus
Tempora preterita vni metumq; futura
Tandem sic oculos clauserat vmbra meos
Sic tibi decepte pars est michi maxima noctis
Acta subit subito linum fessu sopor

Triguam subu requiem dum lucifer ignem
 Divocat amore sompna tuncq; feru
 Sic incipit sompni ubi quoda die marcus dicit se hircas vulgi tur
 nis vidisse quae prima in similitudine asinor mutari subito spectabat

Sompi piger sompnus multos sperant arant
 Nam fuerit raptus spiritus ipse mans
 Et flores legere in me campis ne putabam
 Annis sum propriam mare colit ipse vicem
 Nec michi longa via fuerit cum proxima vici
 Innumerabilia monstra timentia minus
 Diversis plebis fortes vulgaris impud
 Innumera turris ire per arua vagis
 Sump mei turbas oculi sic intuerentur
 Atque et in tanta rusticitate magis
 Ecce dei subito maledictio fuisse in illos
 Et mirans formas fecerat esse feris
 Qui fuerant homines prius imitate rationis
 Ventorum species irrationis habent
 Diversis turris diversaq; forma figurat
 Quamlibet et propria consuetudine notat
 Sompnus pontus habent hinc est qd mira venosiam
 Vnde magis vigilans sum timentis at hinc
 Elmos asinos subra novitate rebelles
 Vnde nec frenis quis moderant eos
 Viscera manq; sua replera furore homin
 Invenit pedis in repetendo suis
 Perierit officium capris sine lege capistris
 Dum subra asini curam per arua vagi
 Terrunt en ciuitos sua stermitate aues
 Dum genuant solera voce frequenter ibi
 Sunt ouagris rudes asini violenter et omis
 Que sunt veritas vilitate aues
 Amplius ad villam sacros parate reasunt
 Itae curare sua pondere vasa volunt
 Per nos rursus curant in montibus herbas
 Annosq; per querunt delicias magis
 A domibus alios expellunt me et equos
 Sumite arpent appropriare sibi
 Presumunt asini genuantis animos fungi
 Mellis et cometas semper habere comas
 Et verus ipse sum curam vernellus incepte
 Cautam longari de novitate arpent
 Sic isti miseri nona tergaq; longa requirunt
 Et leo de cauda sunt et asellus veni
 Pelle leonina tecum se punit asellus
 Et sua transierit gloria vana modum
 Cauda suo capiti quia se conferre nequisset
 Contra naturam forte requirit opus

signa
pedibus

Inemptant igitur fatu poterunt ut aselli
 Quae natura vocat amplificare sibi
 Qui sibi plurimum causam qui contulit vires
 Non curant set eam vilius esse putant
 Voluere plura solet animi meditatio stultia
 Que magis impediunt qui sua vota ferunt
 Omnes stultiam stultis nimia colores
 Parum et finem praestat habere malum
 Magnos magna fecit et paruos parua set illi.
 Qui sunt de minimis gratia ferre volunt
 Aene omne subito ruitur nos que parat actus
 Inapit et leuiter que sine fine grauit
 Sic astu fatu quos fastus conatit omni
 Postposita lege conata uita negant
 Hos intemperies sic acria infiacbat
 Ad transformata sunt quasi monstra nichil
 Duribus in longis potui quos noscere iudum
 In fronte medio cornua longa gerunt
 Ille biceps galeus non fuit forans illis
 Vulueris non non fuit amore madent
 Qui de natura pigri tardare solebant
 Praecurrunt ceteris de leuitate magis
 Romae sem saltem uiuat leopardus asellum
 Tunc tamen ut saltem uiuat asellus enim
 Longior in causa fuerat tunc uilis asellus
 Quis fuit insignis prodebor ipse leo
 Antiquus uelle iubet astuor legis habebat
 Vires et uouitas uis uetus omne fugat
 Ut stolidos tamen atq rudes hos mos asinuus
 Signabat qd eis nil rationis erat
 Et quia sic fatuos uidi tunc magis ipso
 Nec dabat ueteris pro nichil fidus uer
 Hic dicit se per sompnum secunda uulgi turman in boues
 Vidisse uentum ..

Qui quibus ecce boues ueniunt quos aspice nullus
 Dangere tunc iuste nimio timebat eos
 Contra uita bouis hos spernit habere subulam
 Quomodo nec uia de nouitate sunt
 Conuulso fuit hodie bos qui fuit heri
 Per uiam leuiter uictus ut arua colat
 Qui fuerant uicti imper motu fronte uicta
 Comibus elans debita uita uogant
 Amplius ex aratro se dicunt uolle uigari
 Colla set creta libera ferre uolunt
 Quomodo non comedunt paleas neq straminu grossa
 Et ubi set granum de meliore ponunt
 Sic transformatae formae natura reliquit
 Et monstra similes fecerat esse boues

Cap.
III.

Vestrosq; pedes caudas simulq; draconum
 Gestant quo paucis omnis abhorret eos
 Sulphureas flammis emittunt oris ab antro
 Quas ubi disperse sunt aqua nulla fugit
 Si lapsis aut lignum fuerit sed quapuis ab estu
 Tam committens ignea flamma vorat
 Sic armenta vocat aliquis defendere pastor
 Qui magis in dampnum rurus et vrbis agunt
 Tu colchos thauri quos vicit terram Iasonis
 Non ita sulphureis ignibus ora fremunt
 Qui magis igne boues isti ceptimanam ream
 Incensantq; sine flammis illi acmunt
 Non amos taurus quem reprimis dedit illi
 Sic vocat campis dum furibundus erit
 Qui magis arma boues isti vastant et in vrbe
 Horrida rix suo dampna fuere parant
 Messus et in tauri speciem mutatus et armis
 Vicus ab sacre sum sibi bella mouet
 Tam neq; Centauri nec et ipse ferre ammonuit
 Hoc metuenti viris tempore bella salant
 Qui magis rure boues isti violenter aratra
 Inguentes homini constimere nocem
 Arma sui vnaio operis dispersa per agros
 Inquit nec solitum vis sibi vomer habet
 Ecce nocent rursi sic sarcula stox ligones
 Vurus trabs arpusus sunt neq; vestis erit
 Nil niga vel corpus masculi aut remanula profuit
 Nil sibi parillus remio vel ansa iurmit
 Vnus abest aratri vacit et ventale relicum
 Rex sua tunc crates rebra ferre stunt
 Currus et auriga cessant cessatq; carcer
 Que nihil vltius vultatis habent
 Agricolisq; bouis iter suum legibus absq;
 Restat et indomiti sunt raiouis idem
 Sic vbiq; vides campi cultore carentes
 Vastatq; que nemo ventit arua iacent
 Expectant frustra promissas bouea messe
 Annu si talis regula ferret agros
 Bos leo bos parus bos vrsus set boue ipu
 Constat naturam non meminisse suam
 Sic ego pestifere errare boues qua vrbis
 Indomitos sulco meus mea meta fuit
 Procolo: o furi cessabit cultus agrorum
 Quo michi temporibus est memenda fames
 Sic dicit se p sompnu suam vlti tunc in iocos vidisse cusiuriam
 Quipnis adhuc creuit et lassos occupat artus
 Auger et vltius sompna plura michi
 Crustatos porcos furiosos demone plenos

in
 Cap.
 III.

Non ea percipi stare frequenter ibi
 Dissociata simul fuit horum conao multa
 Vera ferocibus insidiis suis
 Porculus eu potam furientis et aperculus apri
 Consequitur nec eos amplius arret ara
 Federa cum socio dat verres uncti ne ferendi
 Ut magis euertant congratuntur humanum
 Proposui. Suis sociam porcum sibi confodantur
 Que magis ut noceret plura maligna mouent
 Inimicos porcos sic viti ledere mundum
 Vix qd erat murens tutus ut obstat eis
 Non erat neq blatis homini porculus vllus
 Qui tunc de solito more fugant eos
 Non erat in naues torques qui posset eorum
 Douere qui faciunt fossa murenda minus
 Dulcis et hirsuta ueris constringere colla
 Tunc ponit set eis omne licebat iter
 Sena natura sic errat ab ordine naues
 Porcus qd porci non habet immo lupi
 Inter eos aper vniis erit quem fanaa duxit
 Fera sibi similem ducere nulla potest
 Fumit ex oculis spirat quosq peccore flammis
 Fumus ab igne proat vix fuit vna domus
 Fulmen ab ore volat vrbis afflatus ardet
 De elephantinis dentibus arma parat
 Ferenda cum riuos sacos stridore per aruos
 Spiritum set humanis sanguine iurta fluit
 Feriditempq nono spumant cum sanguine fudit
 Auen fera de iugulo plebis in arma ruit
 Que ferit ex capite fortissima subruit ipe
 Preuallet insultus vincere nemo suos
 Erigit ad bellum se signifer horrida cornu
 Inq furore suo tigris instar habet
 Et sete rigidis similes hastilibus horrent
 Que magis inferni uoyu signa gerunt
 Fera omnia alveta fremunt seu fierdet aqua
 Furtus floq suis murmuris passus habet
 Nec fera descentes segetes proculcat in herba
 Et ceterem pascens truerat inq leues
 Fremunt aper qd eo maiores herba monstro
 Fruant agrestes pasua nulla feris
 Non locus est minus in quem fera tanta uiuat
 Sic nisi celestis quo mala ferre uoluit
 Ira fere mota furis excedit abissi
 Fumus in aduentu patria tota fremunt
 Ex aquilone tamen verres uenit alter et apro
 Conuenit ut pariter fossa paratque quiescat
 Quia filia ferunt caletu non pyritat aprum

Quibus in archana maxime ille fuit
 Non ita commouit in montibus herulis nam
 Genibus aut aliis estant ipse vns
 Quin magis sui pota per sompna quos ego vni
 Sumpna ferunt vtrius milia mille modis
 Non aper ille ferre agitabat quem uelager
 In nemorum latebris tam violentus erat
 Quin magis in potas fuit et violentus illis
 Ita nocere suis sensibus arma parat
 Nil sedum vel autem placet nichil aut regis
 Confert ut dicitur sunt alimenta feris
 Non siliquis silue queramus aut sibi glaudes
 Auertit set rapunt que meliora vident
 Spisse nil feces aqua nec communis cor
 Sufficit ac potum set bonum vni vorant
 Rustica natura fuit fert magna vni
 Alentur ut truuas ebrietate met
 Sic gula porcorum vident ad in urbe queros
 Vix poterit proprios dines habere abos
 Duplus hospium porcorum non ara fertur
 Fortius aut puluis leonis habendus eis
 Quibus sim forte calcantur regia tota
 Verbis et in medio nobiliora perunt
 Imper deformes modo transformant et illos.
 Qui fuerint pota forma superba colit
 Ut leo qui rugit fuerit grunnitus cor
 Et quos somnus conant Ecce nemus
 In fuerant pota maledictis spiritus in quos
 Intraut sicut lectio sancta refert
Hic dicit se p sompnu quarta vulgi tina in canes vidisse mutata
 Est vniq canes sanctes quasi milia sem
 Amantibus suis vocibus arma tenunt
 En sedrat canis suis prenuatus ales
 Vera in furcens verberat in canum
 Mena set a mensa dinnor que casta est
 Non fuit huc canibus ossa nec vlla placet
 Panibus unius suis meliora abara postunt
 De vbi perueniunt singula crassa vorant
 Gemiles tamen ecce canes huc assonan
 Non sunt set viles quos sola nulla soct
 In neq venam spaciatur set neq glaudent
 De vni nec eis que nisi vils manet
 Non nemus ut leporem capant iustiorere querit
 Nec ceruus agitant de leuente sua
 Set magis ad talos reu hunc vni
 Affectant et eis tota milia ferunt
 Anteip Curu sumus rapida per deua curruat
 Inquato miseras agnerude asis

Cap.
 V.

En pastoris adest canis et non uocis latrans
 Iura conseruat sui riuo saepe grauant
 Quibus pistrinis proprium pariterq; conuine
 Rupta cathena summi lauat abire canem
 Carnificum grandes utiq; uenire molosse
 Atq; molentum nec ualiet ipse domi
 Nec stabulum veteres poterit retinere latrones
 Annu ueniunt sones et foedatur eis
 Est ibi monoculus set et ille ripes quasi furtum
 Et lauricat a reno laurit et ipse comes
 Voce sua riuos tunc riuu rugeant finitq;
 Desert atq; loca spuat habere noua
 In sum quos uoxa nullus plantare ualebit
 Tangere nec clusis nec retinere caput
 Intra semper ueniunt uam tibi dentes
 Nec sua rufactas quoque amons habet
Omnies conueniunt iuuenesq; senes et in uini
 Concurruntq; sua morsibus omi parant
 Exeas canis gauduntur more superbo
 Est nichil huius summi quos facere queunt
 Aprum dentes deformant omi canum
 At quorum morsus pestifer atq; grauis
 Quanto plus esus sumunt minus in satirant
 Inuoluta fames semper uibet eis
 In quibus in nocte solito fames exant hospes
 Mellibus in lectis sordida membra fouent
 Eopia tanta fuit qd coram nullus habebat
 Respectum proprii quomodo uenitq; status
 O tunc si quis eos audisset quomodo mundus
 Vocibus attonitus sic et ubiq; fremit
 Sicut tunc posset similes qd eis elusatus
 Auribus audiret nullus ab ante status
Quamq; canum strepitus Satirane descendit in aures
 Gaudet et inferius de nouitate som
 Cerberus ecce canis baratri custosq; geheme
 Prebitur auditum letus et inde fuit
 Atq; suo collo quibus exant ipse ligatus
 Ignea dirupit uincta furore suo
 Quicunq; statim uentri penetrant abissos
 Promptus et in terras accelerant iter
 Sic focus focus sic par paribus focantur
 Prefuit et canibus tunc nullus ipse nullus
 Inq; na caruens uolens uolentis omne
 Vant et ex homine consistat ipse canem
Quamq; canis rabiis sumpsit imitata figuram
 Ipsi uolens hanc non ita fera fuit
 Anni magis in canibus istis fuit itaq; molosse
 Fugare quo poterant singula membra terunt

Tale omnes Cadunt qui dilanare nepotem
 dacton instabant non volvere nephas
 Ille Jans Sercon ingens hispania ducum
 Quem genuit capita trima cuius generis
 Non ita sanguineos ventres de morte viror
 Spant nec ita pestifer ille fuit
 Ann magis humana strages inacta amore
 ferunt ab his caudibus de quibus ipse loquitur
 Vestra pestifera imper quam iuste dicitur
 Desinat ut aures mota diuina palam
 Verbis in exilium neq; talia bella parantur
 Nec sub ea tanta prociuerent viri
 Nec Lepthi datus ipse feram qui proisus ab urbe
 Depulsi in nullo robore talis erat

Sicut erant isti de quor morsibus omnis
 Tunc et ingenius contemneret magis
 Hic dicit se per sompnum quiddam vulgi turbanum in mare
 legos et vulpes vldisse iuratum dicit murelegos et seruos
 domesticos dicit vulpes quia fures raptas vbiq; Sarcophis liberi
 tunc eos comitabantur ..

Saliter in sompnis cum me vidisse putassem
 visio discurrens en noua monstrata dabat
 vulpes murelegos numeru sine post venientes
 vici qui caudibus se arbuere pares
 Quos super est terram nichil aut quod subitus eisdem
 Acautum lauit set magis omne vident
 Disturunt campis scrutantur et inde caueras
 Et nemus et pratium que sic vbiq; penunt
 Urbe neq; castellum lapidum nec in ordine iurus
 Venegat inuatum quando venire volunt
 In penetrant caueras fortes sine clauoq; astas
 Amant ut preda fiet parafata sua
 Venit ex ferro longisq; feruibus omnes
 Conuolunt arces qd nichil obstat eis
 Hoc tamen in morfu vniens qd virus corum
 Leserat ad vitam non medicina iuuat
 mors subent morsua nec scorpis plus grauat illis
 Quo veniunt cales mors venit qd comes
 An statuant cum nemoris sumittere vulpes
 Antraq; gemulas verbis itere domos
 Que nocturna solent latitante furm parari
 Illa dies clara tunc manifesta parat
 Annos que sibi sunt nec dms nec pauper omse
 Nec sibi de predo pullus et agna placent
 Que tamen existunt inhoris in urbe vltoris
 Nec capiunt nec eis lex aliqualis obest
 Am suberit terra seruulis vulpis in aulae
 Scandit et hospianu liber vbiq; petit

in
 Cap.
 VI